

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys

Literatura

Sèrie 3

Fase específica

Qualificació		TR
Exercicis	1	
	2	
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat de Girona

Universitat de Lleida

UIC
barcelona

Qualificació

Etiqueta del corrector/a

Etiqueta de l'alumne/a

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Trieu UNA de les dues opcions (A o B). Cada exercici s'ha de respondre en la llengua corresponent a la literatura objecte d'examen.

Escoja UNA de las dos opciones (A o B). Cada ejercicio deberá responderse en la lengua correspondiente a la literatura objeto de examen.

OPCIÓ A

1. Desenvolpeu UN dels dos temes següents (*a* o *b*):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- a)* En *L'irradiador del port i les gavines*, de Joan Salvat-Papasseit, es plasma la recreació personal que el poeta fa de l'avantguarda. Expliqueu els trets característics i les temàtiques principals del recull.
- b)* A *El Cafè de la Marina*, de Josep M. de Sagarra, es presenta una concepció del matrimoni ben poc idealitzada. Comenteu aquesta afirmació a partir de les tensions que hi ha entre alguns personatges de l'obra.

2. Desarrolle UNO de los dos comentarios de texto propuestos a continuación (a o b):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

a) Comente el siguiente pasaje de *La casa de Bernarda Alba*, de Federico García Lorca, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):

- el significado del fragmento en el contexto de la obra;
- el carácter de Bernarda Alba;
- el análisis formal y los recursos estilísticos.

BERNARDA: No. ¡Yo no! Pepe, tú irás corriendo vivo por lo oscuro de las alamedas, pero otro día caerás. ¡Descolgarla! ¡Mi hija ha muerto virgen! Llevadla a su cuarto y vestirla como una doncella. ¡Nadie diga nada! Ella ha muerto virgen. Avisad que al amanecer den dos clamores las campanas.

MARTIRIO: Dichosa ella mil veces que lo pudo tener.

BERNARDA: Y no quiero llantos. La muerte hay que mirarla cara a cara. ¡Silencio! (A otra HIJA.) ¡A callar he dicho! (A otra HIJA.) ¡Las lágrimas cuando estés sola! Nos hundiremos todas en un mar de luto. Ella, la hija menor de Bernarda Alba, ha muerto virgen. ¿Me habéis oído? ¡Silencio, silencio he dicho! ¡Silencio!

b) Comente el siguiente fragmento de *Retahílas*, de Carmen Martín Gaité, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):

- el significado del fragmento en el contexto de la novela;
- el valor metafórico del pasaje;
- los rasgos formales y estilísticos más destacados.

Por eso me entero de lo que dices tú y me lo creo, porque consigues ponérmelo delante de los ojos y que sea igual que estarlo viendo. ¿Cómo no me lo voy a creer si lo veo? Veo a mamá recién llegada de Palencia, a la abuela bebiendo licor de café, al hombre del caballo, a Basilio y Gaspar huidos por el monte, a Andrés dormido en el avión, a Adriana con el pelo suelto esperando a su amante en el jardín, a Juana dibujando los dioses oceleiros; ahora ya a estas alturas de la noche es como si todos los personajes de tus retahílas, los de mentira y los de verdad, salieran a saludar después de la función, andan por aquí sueltos, los veo como anoche veías tú al rey Alfonso XII, a Castelar y a la mujer barbuda, y veo los sitios por donde se han movido, todos los decorados de los distintos actos, el monte Tangaraño, buhardillas y cafés, playas, habitaciones, coches, aulas, no hace falta que hayas ido diciendo «a la derecha había una mesa» o «la vegetación era de coníferas», tampoco en el teatro se describen los decorados, te los ponen delante mientras sirven, y basta. Y sí, ahora aún los veo, los estoy viendo antes de que ardan, míralos aún a salvo, como las cartas allí encima de la silla la noche de San Juan.

OPCIÓN B

1. Desarrolle UNO de los dos temas siguientes (*a* o *b*):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

- a)** En *La colmena*, de Camilo José Cela, aparece una amplia variedad de temáticas. Haga una breve relación de algunas de las principales y vincúlelas con algún personaje.
- b)** *Campos de Castilla*, de Antonio Machado, constituye la obra más importante del poeta. Explique las principales temáticas y el sentido del poemario.

2. Desenvolpeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (a o b):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

a) Comenteu el fragment següent del conte «Una curiositat americana», de *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):

- el significat del fragment en el context del conte;
- les característiques principals de la veu narrativa.

La pell se li havia ressecat i tot ell semblava de cartó. En despenjar-lo, vaig comprovar que no pesava gens i que la seva rigidesa era absoluta. Em va fer pensar —i sé que això no ofendrà la seva memòria, perquè el pensament venia acompanyat d'un cert afecte— en alguns dels ornaments de les falles valencianes.

Amb una sola mà el podia portar d'una banda a l'altra, i el vaig deixar al menjador, a terra, damunt d'una gran pell decorativa.

Mirant-me'l, se'm va acudir la solució definitiva del problema. Vaig treure-li la roba que portava i li vaig posar una mena de faldilles, fetes d'una tela índia de colors. Després, el vaig penjar en un clau del rebedor. En aquell lloc, i vestit d'aquella manera, el senyor de Colòmbia semblava una curiositat americana. I, de fet, tots els que l'han vist fins ara en el seu nou estat se'l prenen en aquest sentit.

b) Comenteu el fragment següent de *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):

- el significat del fragment en el context de l'obra;
- la caracterització psicològica dels dos personatges principals;
- l'anàlisi formal i estilística.

Deia que els coloms el farien un home conegut, perquè quan tindria casa pròpia i no hauria de treballar a la botiga, faria barreja de races i algun dia guanyaria un premi de criador de coloms. Però que, de totes maneres, com que l'ofici d'ebenista li agradava molt, faria fer a en Mateu un cobert i tindria taller i només faria mobles pels amics; perquè treballar li agradava, la cosa que l'amoïnava, només, era haver de tractar amb senyors de mala fe, perquè ja n'hi havia que eren bellíssimes persones, però n'hi havia tants de mala fe que de vegades li feien perdre el delit de treballar. Quan venien en Cintet i en Mateu, tot era fer projectes, fins que un dia la senyora Enriqueta em va dir que de cada tres parelles de coloms en Quimet en regalava dues, només per l'alegria de donar... I tu, treballant com una beneita...

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta del revisor/a

Etiqueta de l'alumne/a

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans